

**PAPINSKO VIJEĆE
ZA MEĐURELIGIJSKI DIJALOG**

Kršćani i muslimani – svjedoci nade

**PORUKA ZA RAMAZAN I RAMAZANSKI BAJRAM
1442. H.G. / 2021. A.D.**

Vatikanski Grad

Draga braćo i sestre muslimani,

mi u Papinskom vijeću za međureligijski dijalog rado vam upućujemo naše bratske želje za mjesec bogat božanskim blagoslovima i duhovnim rastom. Post, molitva, milostinja i ostala pobožna djela približavaju nas Bogu našem Stvoritelju i svima onima s kojima živimo i radimo, pomažući nam da nastavimo zajedno kročiti putom bratstva.

Tijekom ovih dugih mjeseci patnje, tjeskobe i tuge, posebno tijekom razdoblja zaključavanja (*lockdown*), osjećali smo potrebu za Božjom pomoći, ali i za izrazima i gestama bratske solidarnosti kao što su telefonski poziv, poruka podrške i utjehe, molitva, pomoć u nabavi lijekova ili hrane, savjet i, jednostavno rečeno, sigurnost da je netko uvijek uz nas kad nam je to potrebno.

Božja pomoć, koju trebamo i tražimo posebno u okolnostima kao što je sadašnja pandemija, višestruka je: Božje milosrđe, oprost, providnost i drugi duhovni i materijalni darovi. Ipak, ono što nam je u ovim vremenima najpotrebnije jest nada. Zato držimo prikladnim podijeliti s vama neka razmišljanja o toj kreposti.

Znamo da nada uključuje optimizam, ali ona je i više od toga. Dok je optimizam ljudski stav, nada se temelji na nečemu religioznom: Bog nas ljubi i stoga skrbi za nas svojom providnošću. Čini to na svoje tajnovite načine koji nama nisu uvijek razumljivi. U tim smo situacijama kao djeca koja su sigurna da roditelji za njih skrbe s ljubavlju, ali još uvijek ne mogu do kraja shvatiti važnost toga.

Nada proizlazi iz našeg uvjerenja da svi naši problemi i kušnje imaju smisao, vrijednost i svrhu, koliko god nam bilo teško ili nemoguće razumjeti njihov razlog ili pronaći izlaz.

Nada sa sobom nosi vjeru u dobrotu prisutnu u srcu svakog čovjeka. Mnogo puta, kad nas snađu nevolje i očaj, pomoć i nada koju ona sa sobom nosi dođu od onih od kojih to najmanje očekujemo.

Ljudsko bratstvo, u svojim brojnim očitovanjima, postaje tako izvorom nade za sve, posebno za one koji su u nekoj potrebi. Zahvalni smo Bogu našem Stvoritelju, i našim bližnjima, muškarcima i ženama, na spremnom odgovoru i velikodušnoj solidarnosti koju su pokazali vjernici i osobe dobre volje bez vjerske pripadnosti u vremenima katastrofe, bilo prirodne, bilo one koju je prouzročio čovjek, kao što su sukobi i ratovi. Sve te osobe i njihova dobrota podsjećaju nas vjernike da je duh bratstva univerzalan i da nadilazi sve etničke, vjerske, društvene i ekonomske granice. Usvajajući taj duh, oponašamo Boga koji dobrotivo gleda na čovjeka kojega je stvorio,

na sva druga stvorenja i na čitav svemir. Zbog toga je sve veća briga i skrb za planet, naš “zajednički dom”, prema papi Franji, još jedan znak nade.

Svjesni smo također da nada ima svoje neprijatelje kao što su nedostatak vjere u Božju ljubav i brigu; gubitak povjerenja u našu braću i sestre; pesimizam; očaj i njegova neutemeljena suprotnost, a to je nadutost; nepravedne generalizacije utemeljene na vlastitim negativnim iskustvima i drugo. Tim se štetnim mislima, stavovima i reakcijama valja učinkovito suprotstaviti kako bi se ojačalo nadu u Boga i povjerenje u svu našu braću i sestre.

U svojoj nedavnoj enciklici *Fratelli tutti* papa Franjo često govori o nadi te nam poručuje: “Pozivam na nadu koja nam ‘govori o jednoj stvarnosti koja je duboko usađena u čovjekovo srce, neovisno o konkretnim okolnostima i povijesnim uvjetovanostima u kojima živi. Govori nam o žeđi, težnji, čežnji za puninom, za uspješnim životom; o želji za postizanjem velikih stvari, za onim što nam ispunjava srce i uzdiže nam duh do uzvišenih stvarnosti kao što su istina, dobrota i ljepota, pravda i ljubav... kako bi se otvorili velikim idealima koji život čine ljepšim i dostojanstvenijim’ (usp. *Gaudium et spes*, 1). Hodajmo u nadi” (br. 55).

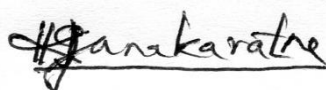
Mi, kršćani i muslimani, pozvani smo biti nositelji nade za sadašnji i budući život te svjedoci, obnovitelji i graditelji te nade, posebno za one koji prolaze kroz teškoće i obuzeti su očajem.

Kao znak našeg duhovnog bratstva, jamčimo vam našu molitvu i upućujemo najbolje želje za miran i plodan ramazan i za radosni ramazanski Bajram (*‘Id al-Fitr*).

Iz Vatikana, 29. ožujka 2021.

Kardinal Miguel Ángel Ayuso Guixot, MCCJ
Predsjednik

Mons. Indunil Kodithuwakku Janakarathne Kankanamalage
Tajnik